

tigt, om man i det Udvalg, som synes at ville blive nedsat, tager en enkelt Side af hele denne Sag under Overvejelse. De Udtalelser, der hidtil er fremkommet til de forskellige Tider under denne Sags Behandling, har først og fremmest beskæftiget sig med det øjeblikkelige, dette, om man skulde betale en større eller mindre Fragt, eller hvorledes dette Forhold skulde reguleres. Jeg tror imidlertid, at man ogsaa bør tænke paa en anden Side af Sagen, den nemlig, at det Forhold, som vi oprindeligt troede skulde blive ret kortvarigt, *kan* blive overordentlig langvarigt, og at Forholdene kan blive saa forviklede og vanskelige, at det Øjeblik indtræder, hvor man maa sige, at Skibene *skal* sejle. Jeg er paa det Punkt enig med en foregaaende æret Taler, der udtalte sig om dette Forhold. Jeg forudsiger, at der kan komme saadanne Tider, at Regering og Rigsdag maa skride ind overfor Skibsfarten paa den Maade, at man gaar enten til en Regulering af Fragterne eller endog til Tvang, idet man følger en af tre Veje: Enten den at ansætte Maksimalfragt eller at gaa over til fuld Ekspropriation eller endelig til en midlertidig Ekspropriation til Brug. Hvad enten man følger den ene eller den anden af disse Veje, vil man, hvis Forholdene faar Lov til at udvikle sig utøjlet, til en vis Grad løbe Panden imod Væggen som Følge af det høje Kursniveau paa Skibsaktier, som man er kommet op til. Man maa huske paa, at de, der nu ejer Aktierne, ingenlunde helt er de samme, som ejede dem for 1 à 2 Aar siden, men at Aktierne kan have byttet Hænder mange Gange siden da. Den Person, der har betalt sine Aktier med f. Eks. 500 pCt., vil sikkert føle sig meget brøstholden, hvis han behandles paa samme Maade, som man med Rette vilde kunne behandle den Person, der ejede Aktier, der var købt til 200 pCt. Jeg vil derfor finde det tilraadeligt, om det Udvalg, som maatte blive nedsat under Sagens videre Gang, vil inddrage under sine Overvejelser, om der kan gøres et eller andet, som peger ud imod Fremtiden, et eller andet, hvormed man gav dem, der maatte ønske at handle paa Børsen med Skibsaktier, en Advis om, at de ikke maa regne med, at de nuværende frie Tilstande kan gaa Aar efter Aar, altsaa, at man paa en eller anden Maade, ad lignende Vej, som man har gjort det i Huslejeloven, gav dem Advis om, at der kan komme et Tidspunkt, hvor det bliver nødvendigt, at man skrider ind overfor Skibsfarten.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af et enkelt Punkt i det ærede Medlems (Birch) Tale, som i øvrigt indeholdt Synspunkter, som det ærede Medlem vil kunne forstaa kun kan glæde mig. Men det ærede Medlem brugte den Vending, at en Ejer, der havde købt sine Aktier til en Kurs af 500, ikke kunde behandles paa samme Maade som den Aktieejer, der havde købt dem til pari. Derom vil jeg sige, at ved Spørgsmaalet om en Ekspropriation af Værdien kan der ikke være Tale om at lægge den tilfældige Kurs, som forefindes, til Grund for Værdiansættelsen. Det er den indre Værdi, der maa bedømmes.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg kan ikke være helt enig med den ærede Minister. Jeg betragter „Kursen“ som Dagens Pris paa paagældende Genstand, ligesom jeg mener, at man efter de almindelig gældende Regler ved en eventuel Tvangsforanstaltning, f. Eks. ved en Ekspropriation, har Krav paa Dagens Pris. Dog bør det foreliggende specielle Forhold selvfølgelig afgøres paa Baggrund af den Omstændighed, som jeg allerede har fremhævet, den nemlig, at vi ikke lever under normale Forhold, men under højst unormale Forhold. Jeg kan til en vis Grad være enig med den højtærede Minister, hvis han mener, at Aktiekøberne allerede kan siges ikke at have været fuldt i god Tro, hvis de har givet ganske overdrevne Priser for deres Aktier. De Forhandlinger, der har fundet Sted paa dette Sted, maa have vist, at Aktiekøbere burde være forberedte paa, at der før eller senere kunde blive truffet Foranstaltninger, der vilde forhindre en ubegrænset Udnyttelse af den øjeblikkelige, overordentlige Situation.

Indenrigsministeren (Rode): Mine Bemærkninger havde ikke Henblik paa noget ganske specielt Forhold, det aktuelle, men jeg mente blot, at det ærede Medlem (Birch) havde fremsat en teoretisk Betragtning, som det var rigtigt at tage et vist Forbehold overfor. Jeg skal i saa Henseende henvise det ærede Medlem til Udtalelser, f. Eks. af Professor Birch, netop vedrørende dette Spørgsmaal, som synes mig her at træffe det rette. Jeg skal ogsaa henvise til, at ved Overtagelsen af